

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyně JUDr. Magdalenou Ježkovou ve věci

žalobce: **JUDr. F. M.**
zastoupen Mgr. Dagmar Vrbovou, advokátkou
sídlem Lazarská 11/6, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2022, č. j. KUKHK-13494/DS/2022-4 RK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. **Předmět řízení**

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí, odbor dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 7. 3. 2022, č. j. PD/0180/2021/OD-VR/SCHJI (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Správní orgán I. stupně shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb.,

o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), uložil žalobci podle § 35 písm. b), § 37 a § 45 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), pokutu ve výši 2 000 Kč a podle § 95 odst. 1 přestupkového zákona, § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v úvodu žaloby stručně zrekapituloval dosavadní správní řízení a shrnul odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobce má za to, že prvostupňové a napadené rozhodnutí jsou nezákonná, resp. že předmětné řízení trpí závažnými vadami, jelikož správní orgány nezjistily řádně skutkový stav. Dle žalobce se v řízení před správními orgány vyskytly též procesní vady, které měly za následek porušení práv žalobce.
3. Žalobce dále v žalobě shrnul odvolací důvody.
4. Žalobce následně uvedl, že se neztotožnil s argumentací žalovaného týkající se námítky postupu správního orgánu I. stupně v uplatnění práva žalobce vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním a následné námítky podjatosti. Ve vyrozumění ze dne 7. 2. 2022, na základě kterého se žalobce dostavil k prostudování spisu, není uvedena podmínka předchozího telefonického objednání, ale pouze doporučení. Dále jsou ve vyrozumění ze dne 7. 2. 2022 uvedeny úřední hodiny, kde je pro každý den uveden pouze čas „od-do“ bez jakékoliv polední přestávky. Žalobci byla odepřena možnost seznámit se se spisovým materiálem, neboť pověřený pracovník je v době, ve které měl mít žalobce možnost seznámit se se správním spisem, pravidelně na obědě. Dle žalobce je tedy otázkou, proč byl správním orgánem I. stupně informován, že i v této době se může se správním spisem seznámit, přičemž jistě není jeho povinností vyčkat pověřeného pracovníka, až se na své pracoviště dostaví a umožní mu se seznámit s podklady pro rozhodnutí.
5. Žalobce tvrdil, že se správní orgán I. stupně, potažmo žalovaný, uspokojivým způsobem nevypořádali s námitkou podjatosti zaměstnanců správního orgánu I. stupně. Dle žalobce není přípustné, aby osoby, u nichž existuje možnost podjatosti, posoudily věc meritorně a rozhodly, že není dána jejich podjatost. Správní orgány tak zatížily řízení procesní vadou, která měla za následek porušení práv žalobce.
6. Žalovaný navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný též stručně shrnul dosavadní průběh správního řízení a uvedl, že má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti, napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným (a ničím nevyvráceným) skutečnostem.
8. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Replika žalobce

9. Žalobce v replice částečně zopakoval argumenty užité v žalobě.
10. Dále žalobce uvedl, že dalším odvolacím důvodem, se kterým se žalovaný v napadeném rozhodnutí ani ve svém vyjádření k podané žalobě dle jeho názoru dostatečně nevypořádal, bylo tvrzení žalobce, že nebylo postaveno najisto, ve kterém konkrétním místě došlo k naměření překročení rychlosti zúčastněnými policisty. Konkrétní místo měření dle názoru žalobce z jejich výpovědí nelze spolehlivě dovodit.
11. Dle žalobce je vyjádření k žalobě žalovaného pouze shrnutím průběhu správního řízení, kde se nijak konkrétněji nevypořádal s tvrzeními žalobce uvedenými v podané žalobě.

V. Duplika žalovaného

12. K námitce žalobce, že mu nebylo umožněno uplatnit právo seznámit se s podklady pro rozhodnutí žalovaný uvedl, že tuto možnost měl žalobce opakovaně např. v rámci ústního jednání, ke kterému se však nedostavil. Správní orgán I. stupně písemností ze dne 7. 2. 2022 vyrozuměl žalobce o skončení dokazování a o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, kde bylo uvedeno, kdy se může žalobce dostavit ke správnímu orgánu a doporučeno předem správní orgán telefonicky kontaktovat. Písemností ze dne 14. 2. 2022, doručenou 16. 2. 2022, žalobce správnímu orgánu sdělil, že se dne 11. 2. 2022 dostavil ke správnímu orgánu I. stupně v 11:45 h za účelem vyjádření se k podkladům rozhodnutí a nezastihl oprávněnou úřední osobu a její nadřízený mu sdělil, že bude muset vyčkat a v 12:15 hodin opustil úřad. Na základě výše uvedeného podal žalobce námitku podjatosti. Jak vyplynulo z vyjádření nadřízeného oprávněné úřední osoby, žalobce se dostavil ke správnímu orgánu bez předchozí domluvy a nadřízenému oprávněné úřední osoby sdělil pouze tolik, že byl pozván ke správnímu orgánu, neuvedl svoje jméno ani důvod návštěvy, tudíž nebylo možné ze strany správního orgánu zajistit seznámení se spisovým materiálem, což by bylo žalobci nadřízeným Bc. R. K. zajištěno a umožněno.
13. K námitce týkající se místa měření rychlosti se žalovaný již vyjádřil, když uvedl, že dospěl k závěru, že ve výroku rozhodnutí je jasně uvedeno, kde došlo k přestupku „...na silnici číslo II/295 na ul. Horská u čp. 143 v obci Vrchlabí, okr. Trutnov, ve směru jízdy od obce Špindlerův Mlýn na obec Vrchlabí...“. Ve spisu jsou na listu č. 22 až 24 založeny podklady zachycující místo měření rychlosti. Dále svědci ve svých výpovědích popsali místo měření rychlosti (viz protokol o ústním jednání založen na listu č. 69-73 správního spisu).
14. K námitce týkající se podjatosti zaměstnanců městského úřadu již bylo uvedeno, že tato byla vypořádána, neboť tajemník Městského úřadu Vrchlabí vydal dne 2. 3. 2022 usnesení, č. j. MUVR/8409/2022, ve věci námítky podjatosti Bc. R. K. (vedoucího Odboru dopravy), kdy rozhodl o tom, že tento není vyloučen z projednávání a rozhodování o předmětném přestupku. Usnesením ze dne 4. 3. 2022, č. j. MUVR/20252/2021, nadřízený oprávněné úřední osoby J. S. rozhodl o tom, že se námitka podjatosti zamítá. Proti shora uvedeným usnesením bylo podáno odvolání, které bylo v obou případech zamítnuto (č. j. KUKHK-11454/DS/2022-3 DV ze dne 26. 4. 2022, č. j. KUKHK - 13494/DS/2022- 3 RK ze dne 23. 5. 2022).

VI. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

A. Skutkový stav věci

16. Správní orgán I. stupně shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se měl žalobce dopustit tím, že dne 3. 4. 2021 v 16:50 h na silnici číslo II/295 na ul. Horská poblíž domu čp. 143 v obci Vrchlabí, okr. Trutnov, ve směru jízdy od obce Špindlerův Mlýn na obec Vrchlabí, řídil motorové vozidlo značky BMW X6, registrační značky, přičemž při jízdě bylo vozidlo zaměřeno silničním laserovým rychloměrem typu LASerCam 4 (dále jen „radar“), přičemž byla naměřena rychlost jízdy vozidla 67 km/h. Při zvážení možné odchylky radaru (+/- 3 km/h) byla rychlost jízdy vozidla stanovena na 64 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy vozidla v obci 50 km/h o 14 km/h. Správní orgán I. stupně shledal, že žalobce porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a uložil mu pokutu ve výši 2 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
17. Na č. l. 75 správního spisu je založeno vyrozumění ze dne 7. 2. 2023, č. j. MUVR/20252/2021, kterým byl žalobce správním orgánem I. stupně vyrozuměn o skončení dokazování ve věci předmětného přestupku a současně byl poučen, že dle § 36 odst. 3 správního řádu má jako účastník řízení před vydáním rozhodnutí právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. K podkladům se mohl vyjádřit do 7 pracovních dnů ode dne doručení daného vyrozumění, a to písemně nebo osobně do protokolu u správního orgánu I. stupně. Součástí vyrozumění bylo též doporučení, aby si žalobce termín návštěvy domluvil předem telefonicky a byly zde též uvedeny úřední hodiny (Po a St 8:00 h – 17:00 h, Út a Čt 8:00 h -14:00 h, Pá 7:30 -13:00 h). Na č. l. 76 správního spisu je založen přípis žalobce ze dne 14. 2. 2022 adresovaný správnímu orgánu I. stupně (k rukám úředníka J. S.), dle kterého se žalobce dne 11. 2. 2022 odstavil v 11:45 k správnímu orgánu I. stupně za účelem vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Žalobce v přípisu dále uvedl, že na dveřích kanceláře úředníka J. S. bylo sdělení o jeho nepřítomnosti z důvodu obědové pauzy, proto žalobce vyhledal nadřízeného pana S., Bc. R. K., který mu sdělil, „že si bude muset počkat“. Žalobce toto nevyužil a sídlo správního orgánu I. stupně v 12:15 opustil. Žalovaný současně vznesl námitku podjatosti vůči všem úředníkům odboru dopravy správního orgánu I. stupně (mj. tedy J. S. a Bc. R. K.).
18. O námitce podjatosti vůči Bc. R. K., jakožto vedoucímu odboru dopravy správního orgánu I. stupně, rozhodl usnesením ze dne 2. 3. 2022, č. j. MUVR/8409/2022 tajemník Městského úřadu Vrchlabí tak, že úřední osoba Bc. R. K. není vyloučen z projednávání a rozhodování v řízení o předmětném přestupku. Následně o námitce podjatosti vůči úředníku J. S. rozhodl usnesením ze dne 4. 3. 2022, č. j. MUVR/20252/2021 vedoucí odboru dopravy správní orgán I. stupně Bc. R. K. tak, že předmětná námitka podjatosti se zamítá. Žalovaný tyto závěry rozhodnutím ze dne 26. 4. 2022, č. j. KUKHK-11454/DS/2022-3 DV a rozhodnutím ze dne 23. 5. 2022, č. j. KUKHK-13494/DS/2022-3 RK potvrdil.
19. Dne 7. 3. 2022 vydal správní orgán I. stupně o předmětném přestupku rozhodnutí, proti kterému podal žalobce odvolání. Žalobce v odvolání mj. uvedl, že závěr správního orgánu I. stupně o nevyužití práva dle § 36 odst. 3 správního řádu žalobcem je nesprávný.

Žalobce tvrdil, že se v čase stanoveném správním orgánem I. stupně k tomuto úkonu dostavil, avšak správní orgán nebyl na svém pracovišti (což bylo i důvodem vznesení námitek podjatosti – viz přípis žalobce ze dne 14. 2. 2022). Dle žalobce mu byla postupem správního orgánu I. stupně odňata možnost seznámit se s obsahem spisového materiálu před vydáním prvostupňového rozhodnutí a byla tak krácena práva na jeho obhajobu. Dále žalobce uvedl, že se správní orgán I. stupně dopustil pochybení při hodnocení jednotlivých důkazů a zjištění skutkového stavu věci. Správní orgán I. stupně se neřídil pokyny žalovaného uvedenými v rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2021, č. j. KUKHK-30504/DS/21-3 RČ, jímž bylo zrušeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 9. 8. 2021, č. j. MUVR/20252/2021, vydané v rámci řízení o předmětném přestupku a nesprávně hodnotil výpovědi svědků (policistů) provádějících předmětné měření. Dle žalobce není z jejich výpovědí zřejmé přesné místo měření ani to, zda se jednalo o měření „protisměrné“ (v takovém případě by bylo dle žalobce vyloučeno, aby svědci měli vozidlo žalobce stále v dohledu) či „podélné“ (v takovém případě je dle žalobce vyloučeno, aby byli svědci schopni identifikovat osobu řidiče v době měření). Žalobce obecně namítl, že se správní orgán I. stupně nevypořádal se všemi námitkami, které uvedl. Dle žalobce se správní orgán I. stupně dopustil také porušení procesních předpisů, když nevyčkal s vydáním prvostupňového rozhodnutí na výsledek řízení o podjatosti úředníků odboru dopravy.

20. Žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí mj. uvedl, že má za to, že správní orgán I. stupně v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu hodnotil podklady a důkazy podle své úvahy a přitom přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo a s veškerými okolnostmi i podstatnými skutečnými ohledně předmětného přestupu se vypořádal. Žalovaný se též vyjádřil k hodnocení svědeckých výpovědí policistů (odkázal i na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu), k námitce nevyhovění žádosti žalobce o přeložení jednání na jiný termín z důvodu jeho pracovní vytíženosti i k námitce týkající se žalobcem tvrzeného odepření práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním.

B. Právní závěry

21. Dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. musí žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.
22. Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozhodnutí ze dne 25. 1. 2021, č. j. 1 As 413/2020-29, konstatoval, že „[u]stanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalobci ukládá povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, č. 835/2006 Sb. NSS). Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při „vyřizování“ věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Konkretizace faktů dostatečně vyjádřenými (substancovanými) žalobními body je důležitá nejen pro soud, tj. pro stanovení předmětu sporu a vytýčení mezí, v nichž se soud může v souladu s dispoziční zásadou pohybovat, ale má význam i pro žalovaného.“

23. Dle rozhodnutí NSS ze dne 6. 12. 2017, č. j. 9 A 339/2014 pak za „[z]a žalobní bod naopak nelze považovat odkaz žalobce na důvody, které jsou obsaženy v předmětném odvolání. Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 54/2013 – 36) je třeba žalobní body výslovně formulovat v žalobě, neboť je třeba vycházet z toho, že soudní řízení není pokračováním správního řízení, nýbrž zcela samostatným typem přezkumného řízení. Předmětem soudního přezkumu je pak rozhodnutí, které vydal správní orgán rozhodující v posledním stupni (§ 69 s. ř. s.), jenž zpravidla v napadeném rozhodnutí již reagoval na obsah odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně; soud tedy zásadně není instancí, která by znovu a nezávisle na nadřízeném správním orgánu měla obsah odvolání přezkoumávat (k tomu srov. i zásadu subsidiarity správního soudnictví vyjádřenou v § 5 s. ř. s.). Žalobce nadto v daném případě neoznačil, na kterou konkrétní část argumentace uvedené v odvolání odkazuje, nýbrž pouze v nejobecnější na odvolání odkázel. Takový odkaz nesměřuje k určité, jednoznačně individualizované a nezaměnitelné argumentaci, neboť jím žalobce po soudu *de facto* žádá, aby znovu posoudil jeho odvolání jako celek. Tento přístup k formulaci žalobních bodů ovšem zcela ignoruje výše vyloženou zásadu, že soudní řízení není pouhým pokračováním správního řízení. Pokud by soud akceptoval přístup, kdy žalobce ve lhůtě pro podání žaloby ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. namísto řádné a dostatečně konkrétní formulace žalobních bodů pouze několika slovy odkáže na obsah odvolání s tím, že své argumenty konkretizuje kdykoli v průběhu soudního řízení, pak by tím v podstatě docházelo k nepřipustnému obcházení koncentrační zásady.“ Obdobné NSS judikoval i v rozhodnutí ze dne 27. 2. 2015, č. j. 6 Ads 5/2015-20: „Soud však v žádném případě není povinen žalobní body domýšlet, fantazijně o nich spekulovat, resp. konstruovat namísto žalobce všechny možné zásahy do jeho veřejných subjektivních práv, jinak by porušil dispoziční zásadu, podle níž má žalobce ve svých rukou určit, proti čemu a proč žalobu podává, a tím i závazně vymezit rozsah, v němž se má soud věcí zabývat.“
24. Žalobce v žalobě obecně namítal nezákonnost napadeného i prvostupňového rozhodnutí, jelikož správní orgány nezjistily řádně skutkový stav. Následně bez dalšího pouze konstatoval obsah odvolání (bez uvedení např. toho, že žalovaný odvolací námitky nesprávně/nedostatečně vypořádal). Konkrétní námitku k nesprávně zjištěnému skutkovému stavu (tj. že nebylo postaveno na jisto, ve kterém konkrétním místě došlo k naměření překročení rychlosti) žalobce uvedl až v replice k vyjádření žalovaného, která byla krajskému soudu doručena po lhůtě pro podání žaloby. Krajský soud k takovému opožděnému doplnění nemohl přihlížet, nicméně nad rámec uvedeného konstatuje, že napadené rozhodnutí z obecného pohledu nejeví znaky nezákonnosti.
25. Žalobce formuloval v žalobě v souladu se zákonnými požadavky dva žalobní body, a to 1. odepření možnosti seznámit se se spisovým materiálem před vydáním prvostupňového rozhodnutí a 2. nevypořádání se uspokojivým způsobem s námitkou podjatosti.
26. K prvnímu žalobnímu bodu krajský soud uvádí, že z žalobcem předestřenému průběhu jeho návštěvy správního orgánu I. stupně za účelem uplatnění práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním (§ 36 odst. 3 správního řádu), nelze dovodit porušení tohoto práva správní orgánem I. stupně. Ve vyrozumění ze dne 7. 2. 2023 správní orgán I. stupně žalobci doporučil termín návštěvy telefonicky předem domluvit. Žalobce však tohoto doporučení nedbal a ke správnímu orgánu I. stupně se dostavil bez předchozí domluvy. Správní orgán I. stupně neodepřel žalobci právo dle § 36 odst. 3 správního řádu, pouze mu bylo (dle tvrzení žalobce) vedoucím pracovníkem odboru dopravy Bc. R. K. sděleno, že musí vyčkat. Toto žalobce odmítl a po 30 minutách (jak

tvrdí žalobce) správní orgán I. stupně opustil. Je pravdou, že žalobce se dostavil ke správnímu orgánu I. stupně v termínu a úředních hodinách určených správním orgánem, avšak dle krajského soudu z prodlení 30 minut nelze porušení žalobcova práva dle § 36 odst. 3 správního řádu dovodit.

27. K druhému žalobnímu bodu krajský soud konstatuje, že dle § 14 odst. 3 správního řádu o námitce podjatosti rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení. Dle krajského soudu byla tato povinnost splněna, neboť o námitce podjatosti vůči vedoucímu odboru dopravy správního orgánu I. stupně Bc. R. K. rozhodl dne 2. 3. 2022 tajemník Městského úřadu Vrchlabí tak, že tento není vyloučen z projednávání a rozhodování v řízení o předmětném přestupku. Následně dne 4. 3. 2022 vedoucí odboru dopravy správní orgán I. stupně Bc. R. K. rozhodl o námitce podjatosti vůči úředníku J. S. tak, že předmětná námitka podjatosti se zamítá (viz bod 18. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Správní orgán I. stupně před nabytím právní moci rozhodnutí o námitkách podjatosti vydal prvostupňové rozhodnutí o předmětném přestupku. Dle rozsudku NSS ze dne 14. 6. 2012, č. j. 1 As 55/2012-32 správní orgán může pokračovat v řízení již po (nepravomocném) rozhodnutí o námitce podjatosti podle § 14 správního řádu, byť samozřejmě nese riziko, že odvolací orgán bude mít na námitku podjatosti jiný názor. Dle krajského soudu tak správní orgán I. stupně mohl o předmětném přestupku rozhodnout, aniž by vyčkal výsledků řízení o odvolání proti rozhodnutím o námitkách podjatosti. Krajský soud dodává, že odvolací orgán, tj. žalovaný, odvolání proti oběma rozhodnutím o námitkách podjatosti zamítl a předmětná prvostupňová rozhodnutí potvrdil. V opačném případě by to byl jistě důvod pro zrušení prvostupňového rozhodnutí o předmětném přestupku z důvodu jeho nezákonnosti.

VII. Závěr a náklady řízení

28. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
29. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 31. května 2023

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
samosoudkyně